

Podzimní plody

Šípkový keř
na kraji lesa vyrůstal.
Růžové květy měl,
a ostny,
kterých se člověk bál,
že by se popíchal.

Čas běžel dál.
Poslední okvětní lístek
opadal,
a kde se vzal - tu se vzal,
zárodek plodů na místě květů
šípek zanechal.

Malý jen, zelený,
zdál se být bezcenný.
Však žil a vyrůstal!
Vyrostl do krásy,
pevný a zbarvený.
Už nebyl trpký
a bezcenný.
Vyrostl v zdravý plod červený.

A horké léto
podzim vystřídal.
Plody už dozrály.
Překrásné plody podzimu!
Po květech zbyl jen
černý prach.

Zelené lístky zhnědly,
zežloutly, opadly.
Odnesl do dále je
severák.

Jen plody zůstaly!
Jen plody!
Překrásné, zdravé
plody podzimu!
K užitku a k radosti.

Zůstaly jen plody,
krásné, červené,
k potěšení všechněm,
lidem určené.

Podzimní větvička červených šípků
a pár suchých trav,
zdobí můj obývací.
Jak noblesa tam stojí!
Svou krásou vždy potěší
i duši moji.

Tak tobě i mě Pán Bůh vyrůst dal.
Okrasu květů, svěžest mládí,
i ostnů života přichystal.

Možná, že i tvůj květ mládí uvadá,
čas odnáší ho v dál,
by podzim života i k tobě přichvátal.

Netrap se, nenaříkej,
že mládí květ opadal.
Když na místě květů
vyrůstá plod,
raduj se,
však pamatuj,
abys na něj dbal.

Vystav ho Boží lásky slunci,
ať vyzrává a vybarví
se do sytosti.

Až přijde podzim,
mraky a severák,
ať plody tvé jsou
na stole!
Příjemné, sladké
a zbarvené.
Ať nejsou zelené,
trpké a bezcenné.

By Pán je mohl
do rukou svých vzít,
radovat se,
a užitek z nich mít.

Z překrásných plodů
podzimu!